

Az asszonyok megrémültek, és a földre szegezték tekintetüket, de az angyalok így szóltak hozzájuk: Miért keresitek a holtak között az élő? Nincsen itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza: megmondta nektek még Galileában, hogy az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia és megfeszíttetnie, de a harmadik napon fel kell támadnia. **Lk 24, 5-7**

Keresztény Gyülekezet! Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Áldott, örömteli, boldog húsvétot kívánok mindenkinek! Annak ellenére, vagy éppen azért, mert ez a húsvétunk nem olyan, mint amit megszoktunk. Otthon kell maradnunk, talán egyre nehezebbek az otthon töltött napok, hetek, rengeteg a bizonytalanság, mint lesz, hogy lesz ezután, mi lesz az emberek megélhetésével, stb. Ezek most talán keserűséggel töltik el szívünket.

De ne engedjük, hogy bármi is elrontsa húsvéti örömünket! Jézus feltámadt, Jézus él, és ez a húsvéti örömhír már kétezer év óta, sokkal rosszabb körülmények között is igaznak bizonyult. Jézus él, Jézus feltámadt, és a hívő ember ráfelel az ősi válasszal: Valóban feltámadt!

A történelem kereke forgott, jó és balsors egyaránt érte a világot, népünket, és személyes életünket, de a feltámadás valósága és öröme nem változott, reménységet, erőt és kitartást adott, lehetett rá építeni, megbízható maradt.

Ezen a mai húsvéti ünnepünkön pont ez a feltámadáshit adjon számunkra örömet és boldogságot! Bár tudom, hogy ez nem egyszerű, mert maga a feltámadás a valaha volt legnagyobb titok. Mi történt, hogy történt? Nincs rá tudományos magyarázat. Még a tanítványok sem tudnak rá magyarázatot adni. Ők is csak tanúskodni tudnak róla: megtörtént, nem értik, hogyan, de Jézus valóban feltámadt! Érthetetlen hit ez, de ami érthetetlen, az nem szükségképpen lehetetlen. És főleg nem értelmetlen.

Ma is sokan vannak úgy az egyházon belül és az egyházon kívül is, hogy nem vagy csak nehezen tudják ezt elképzelni. Emberi értelmünk, képességeink csak a holtak között tudja keresni Jézust. Úgy, mint egy nagy történelmi személyiséget, mint egy nagy erkölcsi tanítót, mint egy példaképet, mint egy vallásalapítót, mint a szeretet ikonját. Élt, vándortanító volt, gyógyított, és szeretetből az életét áldozta. Számunkra ezzé szegényedett Jézus, és zavarba jövünk a húsvéti üzenettől, hogy Jézus nincs a holtak között, mert feltámadt, ő valóban ma is élő személy, és nem a múltban, az emlékekben, hanem az életben, a valóság világában kell őt keresni és megtalálni.

Hisszük-e, hogy a feltámadt Jézus ma is, 2000 év múlva is bennünk és közöttünk él? Hisszük-e hogy nap mint nap találkozhatunk vele, és

feltámadásának isteni erejével segít bennünket? Segít, hogy ne féljünk a jövőtől, a betegségtől, a haláltól. Segít, hogy megszabaduljunk bűnöktől, amelyek talán már évek óta terhelnek. Segít, hogy megváltozzanak bennünk dolgok, amiket eddig soha nem tudtunk megváltoztatni. Ez az igazi húsvéti hit.

De hol találjuk meg ezt a hitet? Vagy másként feltéve a kérdést: hogyan találjuk meg a Feltámadottat az élők között? Az angyalok nem mondják meg a választ az asszonyoknak. De tanácsot adnak, emlékeztetik őket Jézus szavára. Jusson eszetekbe, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia." Jézus szava, az Ige nyitja meg a szemüket. Jézus szava, az Ige teremt bennük élő hitet. Ez az Ige ébreszt feltámadáshitet a tanítványokban, az egyházban, és bennünk, mai tanácstalan tanítványokban is.

Amíg Jézusnak csak a tanítására emlékezünk, amíg számunkra ő csak egy követendő példakép a múltból, addig a mi hitünk élettelen hit. Akkor lesz eleven, életújító, bennünket formáló, átalakító, ha meghalljuk a húsvéti Igét, a felrázó, utat mutató szót: Mit keresitek a holtak között az élőket? Nincsen itt, feltámadott!

Jézus feltámadt, és ma is közöttünk él! Mert Jézus ott van a gyülekezeteinkben, ahol összegyűlünk az ő nevében. Ott van akkor is, amikor ma nem mehetünk templomba a járvány miatt és csak otthon papíron, vagy az interneten olvassuk az Igét. Az élő Jézus ott van, ahol imádkoznak, ott van, ahol segítségül hívják, ahol vigasztalást, tanácsot, útmutatást kérnek tőle. Ott van, ahol valaki szomorúságát, bánatát, félelmét hordja elviselhetetlen teherként.

Ne a holtak, a múlt tanításai között keressük Jézust, mert ő nincs ott. Ő az élők között, közöttünk, a mi életünkben van. Hallgassuk, olvassuk hát az Igét, a feltámadt Jézus szavát, és imádsággal kérjük, hogy bennünk is megszülessen ez a húsvéti hit: Jézus feltámadt, él ma is, és minket, a mi életünket is át tudja alakítani, csak engedjük neki. Annyit, mindig annyit fogunk megtapasztalni az élő Jézusból, amennyire teret engedünk neki magunkban. Így lesz igazi, élő, a feltámadott Jézusba vetett hitünk.

Így legyen!

Amen!